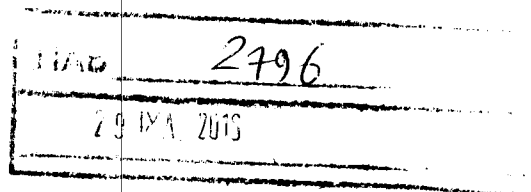

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων

Θέμα: «Παράλληλη στήριξη στην ειδική αγωγή παιδιών με αυτισμό»

Η Βουλευτής Α΄ Πειραιά και Νήσων κ. Ελένη Σταματάκη καταθέτει αναφορά το έγγραφο με τίτλο «Παρατηρήσεις και αιτήματα σχετικά με την ειδική αγωγή παιδιών με αυτισμό (ΚΕΔΔΥ, ειδικοί βοηθοί)», της κ. Παρασκευής Νάνου, η οποία είναι εκπαιδευτικός και μητέρα παιδιού με αυτισμό, που αναφέρεται στη διαδικασία αξιολόγησης από τα ΚΕΔΔΥ, τη λειτουργία των Ειδικών Γυμνασίων και την ανάγκη να υπάρχει δυνατότητα ιδιωτικής παράλληλης στήριξης ή ειδικού βοηθού σε μονάδες ειδικής αγωγής, καθώς επίσης και αναφορά της Εθνικής Ομοσπονδίας για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος (Ε.Ο.Δ.Α.Φ.) προς το Υπουργείο Παιδείας, από την οποία προκύπτει ότι το αίτημα της μητέρας για ιδιωτική παράλληλη στήριξη στα ειδικά Γυμνάσια, Λύκεια και ΤΕΕ αποτελεί και πάγιο αίτημα της Ομοσπονδίας, το οποίο έχουν υποβάλει με επίσημες νομοθετικές προτάσεις. Η άρνηση ικανοποίησης του αιτήματος αποτελεί παραβίαση του Δικαιώματος στην Εκπαίδευση και σχετικών διεθνών συμβάσεων Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα μας.

Επισυνάπτονται το έγγραφο της κ. Νάνου Παρασκευής και το έγγραφο της ΕΟΔΑΦ.

Παρακαλούμε για την απάντηση, τις σχετικές ενέργειές σας και την ενημέρωσή μας.

Αθήνα, 19 Ιουλίου 2016

Η καταθέτουσα Βουλευτής

Ελένη Σταματάκη

Ε.Ο.Δ.Α.Φ

Εθνική Ομοσπονδία για τα Δικαιώματα του Αυτιστικού Φάσματος

**ΑΝΑΦΟΡΑ - ΒΕΒΑΙΩΣΗ - ΑΙΤΗΜΑ
ΒΑΣΕΙ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΓΟΝΕΩΣ ΠΑΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΙΣΤΙΚΟΥ ΦΑΣΜΑΤΟΣ**

Πληροφορίες: Γιάννης Σταυρόπουλος - πρόεδρος ΕΟΔΑΦ
επικοινωνία: 210-6525959 / 6934994777 - pedikeomata@gmail.com

προς:

- 1) Διεύθυνση ειδικής Αγωγής του υπουργείου Παιδείας
- 2) Υπουργό Παιδείας κο Φίλη
- 3) Επιτροπές ατόμων με αναπηρία και μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής.
- 4) κα Νάνου Παρασκευή - γονέα παιδιού του Αυτιστικού Φάσματος (βάσει αιτήματός του)

Αξιότιμοι κύριοι:

Απαντώντας σε ερώτημα / αίτημα του γονέα κας Νάνου Παρασκευής, σας γνωρίζουμε ότι η το αίτημά της για ειδικό βοηθό ή Παράλληλη Στήριξη του παιδιού της εντός του ΤΕΕ, αποτελεί πάγιο αίτημα της Ομοσπονδίας μας, για τους γνωστούς λόγους που έχουμε κατ' επανάληψη εξηγήσει στις επίσημες νομοθετικές μας προτάσεις.

Συγκεκριμένα, το ως άνω αίτημα, έχει υποβληθεί με την νομοθετική πρόταση ΕΟΔΑΦ με ΑΠ: 8972/29-07-2013/ Γραφείο υπουργού Παιδείας - άρθρο Α5-11.

Επίσης, μεταγενέστερα, έχει υποβληθεί με την νεώτερη / επικαιροποιημένη (βάσει του Β' Συνεδρίου μας) νομοθετική πρόταση ΕΟΔΑΦ με ΑΠ: 107/13-01-2016 / Βουλή των Ελλήνων / Ειδική Γραμματεία προεδρείου της Βουλής - άρθρο Γ1-Δ/ παρ. 15, η οποία διαβιβάστηκε αρμοδίως από το προεδρείο της Βουλής στον υπουργό Παιδείας.

Επί πλέον, θεωρούμε ότι το αίτημα για ιδιωτική ΠΣ ή ειδικό βοηθό, ΔΕΝ αντίκειται στις διατάξεις του ισχύοντος νόμου Ειδικής Αγωγής (3699/08) αφού στο άρθρο 7 γίνεται ρητή διάκριση της περίπτωσης περί ιδιωτικής ΠΣ, χωρίς να αναφέρεται ουδεμία εξαίρεση για αυτήν. Επιστημαίνουμε (όπως κατ' επανάληψη έχουμε καταθέσει εγγράφως προς το υπουργείο Παιδείας και τις αρμόδιες αρχές), ότι ο νόμος που επικαλείται το απαντητικό έγγραφο που χορηγήθηκε από την διεύθυνση ΕΑ του υπουργείου Παιδείας με το 52382/Δ3/29-3-2016 έγγραφό της, αντιφάσκει με τον κύριο και ειδικό νόμο ΕΑ (3699/08 - άρθρο 7), ο οποίος αναφέρει ρητά ότι τα ΚΕΔΔΥ απλά εισηγούνται (και ΔΕΝ αποφασίζουν), αποτελώντας χαρακτηριστική περίπτωση δινομίας και αντιφατικότητας των νόμων.

Κατά την άποψή μας, ο ως άνω ισχύων νόμος ΕΑ (3699/08), ως ο ειδικός νόμος ΕΑ, υπερισχύει του επικαλούμενου, δεδομένου ότι ο δεύτερος δεν αποτελεί μέρος της ειδικής νομοθεσίας περί ΕΑ. Ο δε ισχύων νόμος ΕΑ (3699/08 - άρθρο 7), για την σύσταση του οποίου υιοθετήθηκε η πρότασή μας βάσει του τότε ψηφίσματος μας (όπως αναφέρεται ρητά και μπορείτε να διαβάσετε στα πρακτικά της Βουλής), την απόφαση για το Εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού, αφήνει στους γονείς, όπως προβλέπουν οι διεθνείς συμβάσεις που έχει υπογράψει η χώρα (τις οποίες αναφέρουμε εν συνεχεία του παρόντος), βάσει των οποίων συστήθηκε ο συγκεκριμένος νόμος. Τα ως άνω, διαβεβαιώθηκαν κατά τις τότε διαπραγματεύσεις μας με την νομοθετική επιτροπή του υπουργείου Παιδείας, ενώ προκύπτουν και από τα σχετικά έγγραφα της διεθνούς νομοθεσίας που είχαμε συνυποβάλλει συνημμένα.

Θεωρούμε ότι η άρνηση ικανοποίησης του αιτήματος του γονέα, στερεί από το παιδί τους αναγκαίους όρους και την δυνατότητα παρακολούθησης της Εκπαίδευσης εντός του Σχολείου και αποτελεί παραβίαση του Δικαιώματος του στην Εκπαίδευση και υποβολή του σε εκπαιδευτική υποβάθμιση, σε αισθήματα παραγκωνισμού του, μειονεξίας και κατωτερότητας. Συνεπώς, συνιστά και την υποβολή του σε διαρκή / κατ' επανάληψη κακοποίηση και σε

πλαίσιο με «απάνθρωπες συνθήκες», όπως ορίζονται από την ΕΣΔΑ και τις παρατηρήσεις ΟΗΕ που αναφέρουμε στην συνέχεια.

Όπως έχουμε εξηγήσει (και έχουμε καταγγείλει στον ΟΗΕ με το μεγάλο ψήφισμα των 8.162 γονέων και ειδικών επιστημόνων του ΑΦ), τα φαινόμενα αυτά (τα οποία ευνοούνται από την προαναφερθείσα διανομία και την χρήση της), εξυπηρετούν την παραβίαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων προς όφελος της κρατικής διαφθοράς, για τους γνωστούς λόγους που έχουμε κατ' επανάληψιν αναλύσει. Όπως γνωρίζετε, με τις θέσεις μας αυτές, λίγους μήνες αργότερα, συμφώνησε και η αρμόδια επιτροπή ΟΗΕ (60ή σύνοδος της επιτροπής Δικαιωμάτων του παιδιού - ειδικά για την χώρα μας), η οποία και τις απηύθυνε ως «καταληκτικές παρατηρήσεις» - υποδείξεις προς την Ελληνική κυβέρνηση.

Τέλος, επισημαίνουμε ότι η άρνηση ικανοποίησης του αιτήματος της κας Νάνου, παραβιάζει τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα - και συγκεκριμένα παραβιάζονται:

-Το 1^ο ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ - άρθρο 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση.

-Η Απόφαση της Λισσαβώνας του Συμβουλίου Υπουργών για τον Πολιτισμό και την Εκπαίδευση της ΕΕ του 2003, ότι το κράτος υποχρεούται να διασφαλίζει ώστε «τα ίδια τα άτομα με αναπηρίες, οι γονείς τους ή οι κηδεμόνες τους, να μπορέσουν να επιλέξουν τον κατάλληλο τύπο εκπαίδευσης».

-Το Πρωτόκολλο αριθ. 1 / άρθρο 2 της ΕΣΔΑ για το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση, που καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη κατά την άσκηση των αναλαμβανομένων από αυτά καθηκόντων στο πεδίο της μόρφωσης και της εκπαίδευσης να σέβονται το δικαίωμα που έχουν οι γονείς.

Δεδομένου δε ότι λόγω της άρνησης ικανοποίησης του αιτήματός τους, το παιδί στερείται την ειδική εκπαιδευτική υποστήριξη που αποτελεί αναγκαίο όρο για την Εκπαίδευσή του (την οποία απολαμβάνουν τα τυπικά παιδιά μέσω των τυπικών εκπαιδευτικών και του τυπικού εκπαιδευτικού πλαισίου που είναι απόλυτα προσαρμοσμένο στα φυσικά χαρακτηριστικά και τις τυπικές ανάγκες τους. Επίσης την απολαμβάνουν τα παιδιά με κώφωση και τύφλωση, στα εξειδικευμένα Σχολεία κωφών και τυφλών όπου απολαμβάνουν Εκπαίδευση από εκπαιδευτικούς ειδικευμένους στην πάθησή τους, τα φυσικά τους χαρακτηριστικά και τις ειδικές ανάγκες τους, κλπ), παραβιάζονται εις βάρος του παιδιού και της οικογένειάς του και:

-Το Άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για την κατοχύρωση του Δικαιώματος στην Ίση μεταχείριση και την απαγόρευση των διακρίσεων.

-Το ειδικό άρθρο «Ε» του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (προσθήκη της αναθεώρησης 1996), για την απαγόρευση των διακρίσεων.

- Το 12^ο ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ άρθρο 1 – παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) για την Απαγόρευση των Διακρίσεων και αποκλεισμών ως προς τα εντός της Εθνικής νομοθεσίας Δικαιώματα (πέραν αυτών της ΕΣΔΑ) και συγκεκριμένα ως προς τα Δικαιώματα στην Υγεία, την Εργασία, την Ένταξη, την Αξιοπρέπεια και τα Δικαιώματα που συναρτώνται από αυτά και από το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση, πέραν των Δικαιωμάτων της ΕΣΔΑ.

-Επίσης, παραβιάζεται το άρθρο 24 της «Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία», το οποίο ορίζει ότι τα κράτη οφείλουν να παρέχουν στα παιδιά με αναπηρίες Εκπαιδευτικούς θεσμούς που «να τους εξασφαλίζουν την πλήρη ανάπτυξη των διανοητικών και σωματικών ικανοτήτων τους στον μέγιστο βαθμό», καθώς και «αποτελεσματικά εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης, σε περιβάλλοντα που μεγιστοποιούν την ακαδημαϊκή και κοινωνική τους ανάπτυξη».

Δεδομένου δε ότι το παιδί, από την άρνηση ικανοποίησης του αιτήματός τους υποβάλλεται σε Εκπαιδευτικές συνθήκες που για αυτό αποτελούν «απάνθρωπες συνθήκες» οι οποίες «είναι

ικανές να το υποβαθμίσουν και εξευτελίσουν» (κατά την επίσημη διατύπωση του άρθρου 3 της ΕΣΔΑ και της σχετικής νομολογίας του αρμόδιου δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), παραβιάζονται εις βάρος του παιδιού και των γονέων του και :

-Το άρθρο 3 της ΕΣΔΑ για το Δικαίωμα στην σωματική ακεραιότητα και για την απαγόρευση της «εξευτελιστικής και απάνθρωπης μεταχείρισης και των ηθικών / ψυχικών - μη σωματικών βασανισμών» και της «επανάληψης αυτών των (Δημόσιων) πράξεων» με «επίσημη ανοχή» (κεφ. περί του Δικαιώματος στην Σωματική Ακεραιότητα).

-Το άρθρο 11 του Ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη για τα δικαιώματα στην Υγεία.

Για όλους τους προαναφερθέντες λόγους, παραβιάζεται και:

-Το άρθρο 1 ΕΣΔΑ για την υποχρέωση των κρατών στην αναγνώριση των Δικαιωμάτων της ΕΣΔΑ.

-Πλήθος άλλων Δικαιωμάτων και συμβάσεων, συναρτώμενων με αυτά.

-Επίσης, παραβιάζονται οι καταληκτικές παρατηρήσεις της πρόσφατης 60ής συνόδου ΟΗΕ, μέσω των οποίων ο διεθνής Οργανισμός και η αρμόδια επιτροπή του, προσδιορίζει ειδικά για τη χώρα μας τους αναγκαίους όρους σεβασμού των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μας, και με τις οποίες ο ΟΗΕ «προτρέπει την Ελλάδα, σε περιόδους επιβολής επαχθών δημοσιονομικών μέτρων:

-Να εξασφαλίσει ότι οι απόψεις των παιδιών ακούγονται και λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις δικαστικές, διοικητικές και άλλες αποφάσεις που τα αφορούν και τα επηρεάζουν. (άρθρο 31-β)

-Επίσης, η επιτροπή επισημαίνει ότι: «εκφράζει την ανησυχία της διότι: Παρά τις υπάρχουσες διατάξεις στη νομοθεσία της Ελλάδας σχετικά με το σεβασμό των απόψεων του παιδιού (άρθρο 1511 του Αστικού Κώδικα και άρθρο 681 Γ, παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας), οι διατάξεις αυτές σπάνια χρησιμοποιούνται με αποτέλεσμα οι απόψεις των παιδιών να μην λαμβάνονται υπόψη» (άρθρο 30).

-Να εξοπλίσει τα σχολεία με τις απαραίτητες δομές ώστε να επιτευχθεί η συνεκπαίδευση των παιδιών με αναπηρίες και να εξασφαλίσει ότι αυτά μπορούν να επιλέξουν το σχολείο της προτίμησής τους ή να επιλέξουν να μετακινούνται ανάμεσα στα γενικά σχολεία και τα ειδικά σχολεία, ανάλογα με το υπέρτατο συμφέρον τους». (άρθρο 50-δ)

-Να εντείνει όλες τις προσπάθειες κατά της διαφθοράς, ώστε να εξασφαλίσει διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση. (άρθρο 18-στ)

-Επίσης, η επιτροπή «προβληματίζεται για την επιμονή του φαινομένου της διαφθοράς σε δημόσιους οργανισμούς, στο δικαστικό σύστημα και σε άλλους τομείς» (άρθρο 17).

-Να παρέχει προγράμματα και υπηρεσίες για παιδιά με αναπηρίες με επαρκείς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους και να υιοθετήσει, ως ζήτημα προτεραιότητας, μέτρα για να εξασφαλίσει ότι κανένα παιδί με αναπηρία δεν θα είναι τοποθετημένο σε πλαίσιο όπου επικρατούν απάνθρωπες συνθήκες (άρθρο 50-γ)

-Επίσης, «Την Επιτροπή ανησυχεί η γενική έλλειψη πληροφόρησης για τις ποινές που έχουν επιβληθεί στους θύτες, καθώς και η έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τον μηχανισμό καταγγελιών για τα παιδιά θύματα». (άρθρο 46. - Βία κατά των παιδιών συμπεριλαμβανομένης της κακοποίησης)

-Σύμφωνα με το Γενικό της σχόλιο Νο 9 (2006) για τα Δικαιώματα των παιδιών με αναπηρίες: Να επανεξετάσει και να υιοθετήσει συγκεκριμένα νομοθετικά μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει πλήρη προστασία για όλα τα παιδιά με αναπηρίες (άρθρο 50α).

Παραβιάζονται επίσης, οι γενικές Συμβάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα, όπως:

- Η Σύμβαση ΟΗΕ για τα δικαιώματα του παιδιού.
- Το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (ΔΣΟΚΠΔ) - άρθρο 13.
- Η Σύμβαση ΟΗΕ / 2006 για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες.
- Οι Πρότυποι Κανόνες του ΟΗΕ για την εξίσωση των ευκαιριών των ατόμων με αναπηρία.
- Η Διακήρυξη Σαλαμάνκα της UNESCO. (-Διακήρυξη Σαλαμάνκα / Σχέδιο δράσης για την Ειδική Αγωγή / UNESCO - 1994).
- Η κοινοτική οδηγία «για την καταπολέμηση των διακρίσεων» 2000/78/ΕΚ.
- Το πρόσφατο Προσχέδιο των Ηνωμένων Εθνών ειδικά για το Αυτιστικό Φάσμα (5.12.2012)

Συνεπώς παραβιάζεται και το Σύνταγμα, το οποίο οι αρμόδιοι υπάλληλοι έχουν ορκιστεί να υπερασπίζονται.

Κατόπιν τούτων, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε τις ενέργειές σας επί του θέματος, προκειμένου να το εντάξουμε με πλήρη στοιχεία στην νέα αναφορά μας προς τις αρμόδιες επιτροπές ΟΗΕ και τις σχετικές προσφυγές μας στις αρμόδιες εθνικές και διεθνείς αρχές.

Συνημμένα:

- 1) Η 8972/29-07-2013/ Γραφείο υπουργού Παιδείας νομοθετική πρόταση ΕΟΔΑΦ
- 2) Η 107/13-01-2016 / Βουλή των Ελλήνων / Ειδική Γραμματεία προεδρείου της Βουλής νομοθετική πρόταση ΕΟΔΑΦ.
- 3) Η αίτηση της κας Νάνου προς την Ομοσπονδία μας

Για την Ε.Ο.Δ.Α.Φ

η Γραμματέας
Καλλέργη Ειρήνη
 τηλ. 210-5054751 / 6973482667
 e-mail: renakallerqi@gmail.com

ο πρόεδρος
Σταυρόπουλος Ιωάννης
 τηλ. 210-65.25.959 / 6934-994.777
 e-mail: pedikeomata@gmail.com

Ημερομηνία 04 - 06 - 2016

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΑΥΤΙΣΜΟ
(ΚΕΔΔΥ, ειδικοί βοηθοί)

Ονομάζομαι Νάνου Παρασκευή και είμαι εκπαιδευτικός (με 23 χρόνια υπηρεσία) και μητέρα ενός αγοριού με αυτισμό 14 ετών. Η Προσπάθεια μας, η δικιά μου και του συζύγου μου για βελτίωση του παιδιού μας έχει ξεκινήσει από την ηλικία των 2 ετών με πρόγραμμα πρώιμης παρέμβασης, λογοθεραπεία, εργοθεραπεία, αισθητηριακή ολοκλήρωση και συνεχίζεται ακόμα και τώρα.

Προχωρώντας θέλω να αναφερθώ σε κάποια από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σχετικά με την εκπαίδευση του παιδιού μας.

- 1) **ΚΕΔΔΥ:** Επειδή αυτισμός ξέρετε ότι σημαίνει έλλειψη επικοινωνίας και κοινωνικοποίησης (απαραίτητη για την σωστή αξιολόγηση) είναι ύψιστης σημασίας κατά την αξιολόγηση, η σχέση του παιδιού με τον αξιολογητή. Κάτι τέτοιο είναι ανύπαρκτο στις αξιολογήσεις των ΚΕΔΔΥ, πράγμα που οφείλεται στο γεγονός ότι γίνονται μόνον δύο (2) αξιολογητικές συνεδρίες, ελάχιστες για να δημιουργηθεί η απαραίτητη σχέση. Το δεύτερο πρόβλημα εδώ αφορά το χώρο: το παιδί με αυτισμό χρειάζεται σταθερό και γνωστό χώρο για να ανταποκριθεί σε μια αλληλεπίδραση με ένα ενήλικα. Αυτό είναι ανέφικτο, από τη στιγμή που οι αξιολογήσεις διεξάγονται στο άγνωστο γραφείο του αξιολογητή. Ταυτόχρονα, απαγορεύεται στους γονείς των παιδιών να παρίστανται στην αξιολόγηση, πράγμα το οποίο θα επέτρεπε την μείωση του υπερβολικού στρες που βιώνουν τα παιδιά την ώρα εκείνη, αυξάνοντας έτσι τις πιθανότητες μιας ορθότερης αξιολόγησής τους. Εφιστώ την προσοχή σας στο εξής: στα ΚΕΔΔΥ τα παιδιά αξιολογούνται σύμφωνα με το **τεστ WISC το οποίο δεν είναι σταθμισμένο για τον αυτισμό.**

Αντίθετα, τα παιδιά αυτά παρακολουθούνται από παιδικής ηλικίας από γιατρούς (παιδοψυχιάτρους-παιδονευρολόγους) δημοσίων νοσοκομείων που γνωρίζουν καλά τα παιδιά και την εξέλιξή τους και είναι κατάλληλοι να συμβουλευσουν τους γονείς. Επίσης, κατάλληλες συμβουλές μπορούν να δώσουν και οι ειδικευμένοι στον αυτισμό ψυχολόγοι-λογοθεραπευτές-ειδικοί παιδαγωγοί των ιδιωτικών κέντρων που και αυτοί γνωρίζουν καλά τα παιδιά.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, γιατί πρέπει μόνον τα ΚΕΔΔΥ να έχουν αποφασιστικό ρόλο για την εκπαίδευση των παιδιών μας και να μην λαμβάνεται υπόψη η γνώμη των ειδικών των δημοσίων νοσοκομείων αλλά

και των γονέων, που γνωρίζουν τα παιδιά τους καλύτερα από τον καθένα, όσον αφορά την επιλογή του κατάλληλου σχολικού πλαισίου.

- 2) Το επόμενο θέμα αφορά **την λειτουργία των Ειδικών Γυμνασίων**. Πρόκειται για σχολεία που υπολειτουργούν αφού οι εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονται περίπου τον Δεκέμβριο και στελεχώνονται με εκπαιδευτικούς που έχουν κάποιες γνώσεις ειδικής αγωγής αλλά καμιά εξειδίκευση συνήθως στον αυτισμό. Κατ' αναλογία, θα επιτρέπате να σας χειρουργήσει ο παθολόγος που διέγινωσέ ένα πρόβλημά σας; Επιπροσθέτως, υπάρχει άρνηση των σχολείων αυτών να δεχτούν τους ειδικούς βοηθούς με γνώσεις στον αυτισμό που προτείνουν οι γονείς. Η επιστημονική υπεύθυνη Αναστασία Βλάχου Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Π.Τ.Ε.Α. Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, όμως, αναφέρει: «**Η μετάβαση των μαθητών με αναπηρία από την πρωτοβάθμια (Α/θμια) στη δευτεροβάθμια (Β/θμια) εκπαίδευση αποτελεί μια κρίσιμη και συχνά στρεσογόνο διαδικασία, η οποία είναι πιθανό να επιφέρει αρνητικές επιπτώσεις στους τομείς της ακαδημαϊκής επίδοσης και της ψυχοκοινωνικής τους προσαρμογής. Η μείωση των αρνητικών επιπτώσεων και η επιτυχημένη προσαρμογή των μαθητών στο νέο εκπαιδευτικό πλαίσιο και στις απαιτήσεις του, επηρεάζονται σημαντικά από το βαθμό ενδοσχολικής υποστήριξης που αυτοί λαμβάνουν**».

- 3) Ταυτόχρονα τα παιδιά αυτά καλούνται να αντεπεξέλθουν σε ύλη από τα βιβλία της γενικής αγωγής, που είναι δυσνόητα, και περιλαμβάνει διαγωνίσματα και εξετάσεις. Αναπόφευκτα, λοιπόν, η πλειονότητα των παιδιών με αυτισμό μέσα σε αυτές τις συνθήκες των ειδικών σχολείων χειροτερεύει και σταδιακά καταρρέει.

Άρα, είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η είσοδος στα ειδικά γυμνάσια των ειδικών βοηθών με γνώσεις στον αυτισμό, ώστε να βοηθηθούν τα παιδιά μας να κοινωνικοποιηθούν και να αναπτυχθούν ψυχικά και γνωστικά. Μόνο έτσι θα μπορέσουν να έχουν μια όσο το δυνατό φυσιολογική ζωή.

Με εκτίμηση

Παρασκευή Νάνου, ΠΕ6

10^ο ΓΕΛΠειραιά

Χορμοβίτου 99 Πειραιάς

Τηλ.:6979544570